

Μεταφορά τροφίμων κρυμμένων σε φορτηγά

00:24:39 Λοιπόν, είχανε πάρει το αεροδρόμιο του Άραξου. Να το καν..., πριν γίνει ο πόλεμος, να το κάνουν αυτοί. Αυτός σα μηχανικός και ο μπαμπάς μου με τα δύο φορτηγά πήγαινε εκεί. Και έμενε και ερχότανε, εγώ δεν τα θυμάμαι, καταρχήν δεν είχα γεννηθεί ακόμα. Και όταν ήρθανε από τον πόλεμο και ήρθανε οι Γερμανοί και οργανωθήκανε, είπανε αυτό το αεροδρόμιο πρέπει να τελειώσει, γιατί αυτό ήταν στρατιωτικό αεροδρόμιο του Άραξου, έξω από την Πάτρα, ξέρετε εκεί!

[-Ναι, ναι.]

Καιεε έφυγε πάλι με τον κ. Αναγνωστόπουλο και πήγανε -δεν τα θυμάμαι όμως αυτά να σας πω- το μόνο ότι όντας εκεί, στην Κατοχή μπόρεσε και έφερνε τρόφιμα και έζησαν πάρα πολλές οικογένειες απ' αυτό.

[-Το θέλανε και οι Γερμανοί αυτό το αεροδρόμιο προφανώς.]

Βέβαια! Πάρα πολύ το θέλανε!

{-Και τα τρόφιμα τα δίναν οι Γερμανοί;}

Όσοχι! Εεε, αγόραζε απ' τους, έκανε τα φορτηγά, δεν ξέρω αν έχετε υπόψη σας, έχουνε το λεγόμενο σασί, δηλαδή η βάση του φορτηγού για να σηκωθεί όταν είναι ανατρεπόμενο και μας ήταν ανατρεπόμενα δεν ήταν για μεταφορές, ήτανε λατομείου. Έκλεισε στο, σ' ένα που ερχότανε, έκλεισε με..., αυτά ήταν ξύλινες οι βάσεις τότε, τα παλιά χρόνια, αλλά χοντρά ξύλα, έκλεισε με βάση εεε , με χαρτεεε, με κόντρα πλακέ από κάτω αυτό το σασί και ό,τι έβρισκε από τους χωρικούς, αγόραζε! [Δόνηση τηλεφώνου] Στάρι, λάδι και το 'βαζε εκεί. Οπότε μπορούσε, μπόρεσε και έφερε όχι τόνους!, άλλα έζησε η οικογένεια της θείας μου, της αδερφής του που ήτανε επτά άνθρωποι, οκτώ, πέντε παιδιά και η θεία μου, ο θείος μου και η αδερφή του και την οικογένεια της μάνας μου, που ήτανε άλλοι πέντε από εκεί πέρα, και όπου αλλού! Και όπου..., ήτανεεε... Επειδή είχε υποφέρει πάρα πολύ κι αυτός κι η μάνα μου και είχαν πεινάσει , τώρα να το λέμε, όταν ήρθαν απ' τη Μικρά Ασία.